

ПРЕС КЛИПИНГ

4. април 2016.

НАСЛОВИ

Радни дан у Србији краћи за сат? (стр.2)

Држава тражи партнера за Галенику и 5 менаџера (стр.3)

Објављен тендер за докапитализацију Галенике (стр.4)

Последња битка за више од 2.000 посрнутих компанија (стр.4)

ДС потписала споразум с Уједињеним синдикатом пензионера (стр.5)

Да ли Милан Кркобабић застрашује пензионере зарад кампање? (стр.6)

Сертић: ПКБ је на првом тендеру био прецењен (стр.7)

Мали привредници у походу на страна тржишта (стр.7)

Тендер за докапитализацију Галенике (стр.8)

"Невидљива" крађа на тоне (стр.9)

Радни дан у Србији краћи за сат?

Извор: Вечерње новости

Београд -- Синдикати широм Европе бију битку да се радна недеља смањи са 40 на 35 сати. Да ли би у том случају и радницима у Србији радни дан био краћи?

Представници наших радничких удружења спремни су, пишу [Вечерње новости](#), да подрже ту иницијативу и сматрају да би то "био позитиван корак ка превазилажењу незапослености". Душко Вуковић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, сматра да би **послодавци у Србији требало да поштују најпре овдашње законе који прописују**

Крајем шездесетих година прошлог века у бившој Југославији радници су били срећни због увођења нерадне суботе, осим прве у месецу. Она је била радна до краја осамдесетих.

Ивањички "Јавор" био је осамдесетих година једна од најуспешнијих домаћих текстилних фирми. Када је у њему уведено шестоипочасовно радно време, уз непромењену норму, производња се није смањила.

радну недељу од 40 сати.

"Мислим да би скраћивањем на 35 сати један број незапослених успео коначно да добије посао. Међутим, ово је време првобитне акумулације капитала, транзиције, наше друштво је у сталној кризи, све се одлаже за период када ћемо бити богатији, а у ствари, то су само уски тајкунско политички интереси", каже Вуковић.

Према његовом мишљењу, требало би се извући из сталне демагогије да ми морамо да радимо више и да нисмо довољно богати да радимо мање од осталих.

"Ако су такву иницијативу покренула друштва из Европе, заједнице којој тежимо, онда је нормално да је подржимо. Овако идемо ка робовласничким односима, где се онемогућава цивилизацијска тековина осам сати рада. Мислим да је без изузетака треба увести у свим секторима", каже Вуковић.

Економисти верују да ће мање радних сати изазвати већу потражњу радне снаге и запосленост. Осим тога, терање запослених да раде превише доводи не само до умора и стреса, већ и до чешћих грешака и повреда, а продуктивност пада.

Истраживања су показала да они које свакодневно раде по 11 сати имају двоструко већи ризик од депресије и болести срца. **Предлог је да тамо где је већ радно време скраћено, пословна седмица буде још краћа и да износи 32 часа.**

Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката Србије, објашњава да, примера ради, у Француској већ постоји радна недеља од 35 сати, али да она траје у ствари много више. Међутим, сваки сат преко се плати, док код нас, и када послодавац хоће да призна прекорачење сатнице, он то не изражава у новцу, него у слободним данима, што није по закону.

"Највећи наш проблем је непоштовање важећих прописа, нарочито у банкарском сектору, а то је масовна појава и код већине приватника", каже Цветановић.

"Реално је и у Србији увести 35-часовну радну недељу, јер савремене технологије то дозвољавају. Међутим, права радника крше се на сваком кораку. Тако је масовна појава чак и у јавном сектору да радници добију службени телефон на који морају да се јаве и после радног времена, што наравно није по закону", каже он.

Просечно радно време почело је да опада у прошлом веку и до средине столећа опало је скоро дупло, због раста продуктивности и притиска синдиката. У Америци је Хенри Форд 1926. затварао фабрике аутомобила суботом и недељом. **Три године касније, синдикат радника у производњи одеће изборио се за петодневну радну недељу. Убрзо се ово раширило и на друге професије широм земље.**

Има и опречних ставова, па су Немци још пре више од деценије доказивали да скраћивање радног времена не утиче на запосленост. Њихова радна недеља ипак не прелази 37 сати, док је Француска још почетком века донела закон о 35-часовној радној недељи, и он је преживео све владе од тада.

Предлози за смањење радне недеље крећу се од захтева за смањењем радног дана, па до захтева за три слободна дана у седмици. **Поборници ових захтева тврде да скраћење повећава потрошњу, подстиче производњу и здравствено стање запослених, али и отвара време да се радници додатно едукују. Мање сати рада смањује и трошкове у фирми. Осим тога, интернет већ дозвољава људима да раде од куће.**

Један од најпознатијих уговора између компаније и запослених на ову тему био је споразум између "Волксвагена" и његовог синдиката да се привремено смањи радна недеља на 29 сати ради очувања радних места.

У Великој Британији је 2009. "Бритиш петролеум" понудио запосленима годину одсуства уколико пристану на 75 одсто смањења плате. И "Бритиш ервејс", "Форд" и "Хонда" су понудили могућност смањења радног времена. Рачуноводствена фирма КПМГ понудила је четвордневну радну недељу, што је 86 одсто запослених прихватило.

Поједине организације иду чак толико далеко да препоручују радикална смањења и постепени прелазак на 21-часовну радну недељу.

Са оваквим радикалним смањењем родитељи би могли да проводе више времена са децом. Смањило би се отуђење, људи би се више дружили и бринули једни о другима, смањила би се емисија угљеника и пала би потрошња бензина. **Друга страна медаље могли би да буду повећање сиромаштва и смањење зарада, растући трошкови послодавца и могуће несташице.**

Држава тражи партнера за Галенику и 5 менаџера

Извор:Бета

Београд -- Министарство привреде објавило је тендер за избор стратешког партнера за Галенику који ће докапитализацијом стећи удео од 25 одсто те фармацеутске компаније. Изабрани стратешки партнер ће имати обавезу да обезбеди најмање пет стручњака који ће управљати Галеником у периоду трајања стратешког партнерства, а који имају најмање 10 година радног искуства, од чега пет година на руководећим местима у фармацеутским компанијама.

Право учешћа на тендеру имају компаније или конзорцијум који су у 2015. години имали приход од најмање 50 милиона евра или имовину у вредности већој од 100 милиона евра. Понуђени новчани износ за докапитализацију којом се стиче 25 одсто акцијског капитала Галенике не може бити мањи од седам милиона евра.

Понуде ће бити рангиране на основу понуђеног износа за докапитализацију и минималног броја запослених у Галеници у периоду трајања стратешког партнерства.

Рок за подношење пријава за учешће на тендеру је 4. мај, а заинтересоване компаније дужне су да уплате депозит од 100.000 евра.

Власници Галенике су држава Србија са улогом од 70 одсто, Акционарски фонд има удео од 15 одсто, а остали акционари 15 одсто.

Галеника је на списку предузећа у реструктурирању чија заштита од поверилаца истиче 31. маја. Дугови те компаније су премашили 200 милиона евра.

ПОЛИТИКА ONLINE

Објављен тендер за докапитализацију Галенике

Извор:Бета

Министарство привреде Србије објавило је данас тендер за избор стратешког партнера за Галенику који ће докапитализацијом стећи власништво од 25 одсто у тој београдској фармацеутској компанији.

Изабрани стратешки партнер ће имати обавезу да обезбеди најмање пет стручњака који ће управљати Галеником у периоду трајања стратешког партнерства, а који имају најмање 10 година радног искуства, од чега пет година на руководећим местима у фармацеутским компанијама.

Право учешћа на тендеру имају компаније или конзорцијум који су у 2015. години имали приход од најмање 50 милиона евра или имовину у вредности већој од 100 милиона евра. Понуђени новчани износ за докапитализацију којом се стиче 25 одсто акцијског капитала Галенике не може бити мањи од седам милиона евра.

Понуде ће бити рангиране на основу понуђеног износа за докапитализацију и минималног броја запослених у Галеници у периоду трајања стратешког партнерства.

Рок за поношење пријава за учешће на тендеру је 4. мај, а заинтересоване компаније дужне су да уплате депозит од 100.000 евра.

Власници Галенике су држава Србија са улогом од 70 одсто, Акционарски фонд има одео од 15 одсто, а остали акционари 15 одсто.

Галеника је на списку предузећа у реструктурирању чија заштита од поверилаца истиче 31. маја. Дугови те компаније су премашили 200 милиона евра

Последња битка за више од 2.000 посрнутих компанија

Аутор:Љ. Малешевић

По подацима Агенције за лиценцирање стечајних управника, до почетка прошлог месеца у Србији је било укупно 2.072 активна стечајна поступка. У прва два месеца ове године отворено је 57 стечајних поступака, међу којима су и над „Семеном Тамиш“ АД Панчево, Апатинским тржним центром Сомбор, „Житопродуктом“ АД Зрењанин, „Сирмијум-семеном“ ДОО Сремска Митровица, као и „Румапластом“ АД из тог града. Стечајни поступак покренут је и над „Инропа шпедом“ АД Нови Сад, „Пољокоопом“ АД Суботица, „Путевима“ АД Сремска Митровица. Од 2.072 активна стечајна поступка који су у Агенцији за лиценцирање стечајних управника, већина се води већ годинама, тако да су на списку и предузећа која су стечајни поступак започела пре деценију и више. Међутим, то што су она још увек на списку активних стечајних

поступака никако не значи да је у њима реорганизација изводљива. У тим случајевима се сагледава могућност приватизације из стечаја, односно продаја предузећа као целине или продаје његовог дела новом инвеститору. Ипак, радници чија су предузећа годинама у стечају немају од тога никакве користи, већ само штете. Док се чека коначно решење за судбину предузећа, запослени не добијају плате, али не могу ни да се пријаве Националној служби за запошљавање јер формално још увек нису незапослени.

Државни секретар у Министарству привреде Драган Стевановић објашњава да је управо због дугогодишњег трајања стечајног поступка у Србији стечај обесмишљен, додајући да су у чекању узалуд пролазиле године и да се ништа није радило.

– Стечајеви су код нас трајали по десет година – казао је Стевановић. – Известан број стечајних управника је то користио за себе. У великом броју случајева су „крцкали” стечајну масу.

Наплаћивали су се из стечајне масе, нису бринули да се имовина уновчи и да се, с једне стране, намире повериоци, а с друге, да се та имовина стави у функцију. У фокусу интересовања треба да буде да се намире повериоци, да имовина буде продата и да је нови власник стави у функцију.

Сада ће се, тврди он, ситуација променити јер је побољшана комуникација са судовима и оснажена Агенција за лиценцирање стечајних управника.

– Амбиција је да у Агенцији не буде ниједан стечајни управник који води више од осам стечајних поступака. У прошлости је било појединаца који су водили и по десет предмета. Циљ нам је да нема више пристрасности и „муљања” – рекао је Стевановић.

По подацима из Информатора о раду Агенције за лиценцирање стечајних управника, на крају прошлог месеца у Србији је било 478 лиценцираних стечајних управника, највише у Привредном суду у Београду – 176, затим оном у Новом Саду – 61, у Крагујевцу – 27, колико је било и у Привредном суду Ваљево. У Привредном суду Зрењанин има их 15, оном у Панчеву исто толико, у Сомбору 17, као и у Сремској Митровици, док их је у Привредном суду у Суботици 21.

Од 2003. године...

Међу 2.072 активна стечајна поступка у статистици Агенције за лиценцирање стечајних управника су и многа предузећа која су одавно у јавности заборављена или она чија је имовина у протеклим годинама продавана и по неколико пута.

Тако је стечај над „Лифамом” АД покренут још 29. октобра 2003. године, а над „Серво Михаљем” 25. октобра 2002. На списку су и „Елнос–Агровојводина” од 21. марта 2007, затим „Елан” од 6. априла 2009, па „Југодент” од 10. јуна 2009, Пољоприведно добро „Јабука” од 14. септембра 2009. године...

ДС потписала споразум с Уједињеним синдикатом пензионера

Извор:Бета

Само глас за Демократску странку је глас против даљег смањења пензија и глас за враћање пензија на претходни ниво, изјавио је председник ДС Бојан Пајтић после потписивања споразума о сарадњи са Уједињеним синдикатом пензионера Србије.

Пајтић је подсетио да је ДС већ једном 2000. године враћала оно што су пензионерима "отели исти ови који су данас на власти".

Пензионери су годинама и деценијама вредно радили, стварали и подизали ову земљу, а данас су смањењем пензија понижени, увређени и опљачкани. Због тога једино глас за листу ДС јесте глас за то да пензионери поново живе нормално и да живе сада, рекао је Пајтић.

Милорад Вујасиновић из Уједињеног синдикат пензионера Србије позвао је грађане да изађу на гласање, саопштила је ДС.

Подржавамо Демократску странку која је повећала пензије 11 одсто када је била на власти. После тога, пензије су сваки дан падале и дошли смо на 2014. годину када су актуелна власт и председник Републике понизили један део пензионера и од њих направили грађане другог реда, оценио је Вујасиновић.

Да ли Милан Кркобабић застрашује пензионере зарад кампање?

Аутор: Маја Николић

Порука лидера ПУПС-а Милана Кркобабића пензионерима да "могу да забораве на своје пензије" ако листа коју предводи Александар Вучић изгуби изборе - изазвала је лавину реакција бројних политичких странака. Да ли је то застрашивање најстаријих суграђана и политички трик и колико су то упозорење озбиљно схватили они којима је намењено? Било да су свој радни век провели у руднику, фабрици или на фарми, грађани су стекли оно што им ниједна власт не може одузети - пензије. Све док једног предизборног дана, председник ПУПС-а Милан Кркобабић није довео у питање Уставом загарантовано право пензионера.

Краљевачким пензионерима јуче је поручио да сигурне и редовне пензије гарантује само власт чији би он био саставни део.

"И ако коалиција у којој се ова партија налази на челу с Александром Вучићем добије неприкосновени мандат да влада Србијом. У противном - цаба ћете чекати поштар", рекао је Кркобабић.

Поруку првог човека Поште добро су схватилили они којима је упућена. Или Вучић и пензије или друга власт и празан новчаник. "Па ја мислим да, ако не гласам; Ја ћу вала гласати, па нека буде и горе", рекли су поједини старији суграђани у разговору са екипом телевизије Н1. Други, међутим, кажу: Седе су ово главе, али не и луде.

"Значи то је силом? Е онда нека буде без пензија, слободно нек останемо без њих."

"Само да он није ту, па и нека останем без пензије."

"Која држава у свету нема пензију??? Немој и он да глуми по много, сви они лажу, свако гледа себе, ја да ти кажем, дете."

"Нећемо да бирамо никога, него прецртај (гласачки листић), удари му крст и готово."

Михајло Радовић из Удружења синдиката пензионера Србије каже да је Кркобабић показао да се, најпре, не разуме у Пензиони фонд, а потом ни у Устав. Ово је, кажу, више од срамотне изјаве, то је, тврде, кривично дело.

"Јер је то ширење панике и довођење у заблуду људи да практично од њега зависи да ли ћемо добити пензије или не, а са друге стране имамо да заиста необавештене пензионере може да доведе у ситуацију страха и панике да они практично на силу гласају за њега", упозорава Радовић.

Кркобабић само извршава задатак, сматра одговорни уредник НИН-а Никола Томић. Обраћа се пензионерима у име коалиције коју води СНС и притом не бира средства.

"Када имате циљ да на изборима освојите 50 плус одсто и исто толико мандата - онда се ту средства не бирају и онда је све дозвољено, из угла оног који то жели да уради. То је класичан покушај застрашивања бирача, тровања јавне сцене инцидентним изјавама", оцењује Томић.

Јер пензије се не стичу од времена пре и после Вучића зато је, каже Томић, бесмислено рећи да их неће бити.

Сваког 10. и 25. у месецу уплата стиже на рачун 1.700.000 пензионера у Србији. У предизборној кампањи - то је армија гласача којој се обраћа свака странка, али истовремено и део бирачког тела који је најподложнији политичкој манипулацији. Но, и манипулисати се може само до одређене границе. Једна је, кажу пензионери, управо пређена.

Сертић: ПКБ је на првом тендеру био прецењен

Извор: Танјуг

Министарство привреде ће у наредном периоду заједно са градом Београдом одлучити о моделу приватизације ПКБ-а, најавио је министар привреде Жељко Сертић.

Према Сертићевим речима, важно је да се припреми правни модел како ПКБ не би отишао у стечај, а једна од опција је и унапред припремљени план реорганизације.

“Први позив који је објављен није успео, јер није било заинтересованих компанија. Све процене фирми, појединаца који су нам се јавили, су биле да је компанија прецењена, и да то што смо ставили као цену у првом тендеру једноставно није данас на тржишту нешто што може да представља изазов за било ког инвеститора, јер у ПКБ су потребне знатне инвестиције како би се производња осавременила, јер смо ми поставили услов да производња мора заиста да настави да функционише у ПКБ-у, а не само да га неко купи због земљишта или због одређених других шпекулативних радњи”, рекао је Сертић.

Мали привредници у походу на страна тржишта

Извор: РТС

Свакодневно Привредној комори Србије се јави више десетина власника малих и средњих предузећа који траже анализе о тржиштима на која желе да извозе и повезивање са страним партнерима. Уз пуно рада, знања и контаката мали привредници могу да освоје страна тржишта.

Са 20 година Филип Радојичић ушао је у предузетничке воде помоћу кредита за почетнике. Само четири године касније његова фирма за прераду воћа извози на руско тржиште. За неколико месеци испоручио је 14 тона суве шљиве и 6.000 литара сокова. Препоручио га је Рус који ради у нашој земљи.

“Главни проблем свих привредника посебно младих је недостатак обртних средстава да се произведе та количина, младим људим у највећој мери нису доступни комерцијални кредити, програм који је ове године кренуо у години предузетништва што се тиче извоза не обухвата младе привреднике као посебну категорију већ је стављена нека цифра од минимум 100.000 евра промета да бисте уопште могли да користите банкарску гаранцију или остале програме који су намењени ове године извозницима”, каже власник “Санфрута” Филип Радојичић. Да извози на страна тржиште пошло је за руком и Марији Иванковић Јуришић. Из своје уметничке радионице ручно израђене уникатне одевне предмете пласира у Холандији и Бечу. “Могу рећи да је у мом случају била срећна околност јер сам сигурна да сам морала да излажем на сајму и да закупим штанд на том истом сајму самостално то заиста не бих могла сигурно.

Овако је то била могућност преко Европске мреже предузетништва, односно њихове канцеларије, да одем и учествујем на пословним сусретима и тако добијем потенцијални посао", каже власница фирме "Марија хендмејд".

Најисплативије за мале привреднике је да до страних тржишта иду преко интернета јер улагањем у друштвене мреже уз знање енглеског језика и добре промотивне материјале могу да добију светску рекламу, тврде стручњаци.

"Са неколико хиљада евра они могу да уђу у стотине хиљада домова широм света без обзира где се они налазе, где производе и колико им је мала радња, ако добро искомуницирају они могу да нађу тржиште на целој планети", каже Борислав Миљановић из компаније "ЦЕО Репрезент систем".

Мали и средњи привредници могу да рачунају на помоћ Привредне коморе Србије у повезивању са страним партнерима и укључивању у добављачке ланце великих компанија.

"Када нам се фирма обрати, када видимо да постоји потенцијал, можемо да се обратимо нашим колегама из коморе у било којој другој земљи да заиста брзо дођемо до квалитетних партнера", каже председник ПКС Марко Чадеж.

Да се не сме остати само на досадашњим мерама подршке, упозоравају истраживања Привредне коморе Србије.

Показују да је малим и средњим произвођачима тешко да отворе врата страног тржишта, а још теже да на њему опстану и успеју да се одрже дуже од две године. Скоро половина наших извозника у иностранству годишње не успе да прода робе за више од 50.000 евра. То је само један камион.

Тендер за докапитализацију Галенике

Извор: Бета

БЕОГРАД - Министарство привреде Србије објавило је данас тендер за избор стратешког партнера за Галенику који ће докапитализацијом стећи власништво од 25 одсто у тој београдској фармацеусткој компанији.

Изабрани стратешки партнер ће имати обавезу да обезбеди најмање пет стручњака који ће управљати Галеником у периоду трајања стратешког партнерства, а који имају најмање 10 година радног искуства, од чега пет година на руководећим местима у фармацеутским компанијама.

Право учешћа на тендеру имају компаније или конзорцијум који су у 2015. години имали приход од најмање 50 милиона евра или имовину у вредности већој од 100 милиона евра. Понуђени новчани износ за докапитализацију којом се стиче 25 одсто акцијског капитала Галенике не може бити мањи од седам милиона евра.

Понуде ће бити рангиране на основу понуђеног износа за докапитализацију и минималног броја запослених у Галеници у периоду трајања стратешког партнерства.

Рок за подношење пријава за учешће на тендеру је 4. мај, а заинтересоване компаније дужне су да уплате депозит од 100.000 евра.

Власници Галенике су држава Србија са улогом од 70 одсто, Акционарски фонд има одео од 15 одсто, а остали акционари 15 одсто.

Галеника је на списку предузећа у реструктурирању чија заштита од поверилаца истиче 31. маја. Дугови те компаније су премашили 200 милиона евра.

"Невидљива" крађа на тоне

Аутор: Д. Ераковић

Шабац - Од некада моћног аутосаобраћајног предузећа "7. Јул" није остао ни камен на камену, а на спречавању вишегодишње крађе ништа није учињено. Некадашњи председник синдиката Светозар Топаловић истиче да је полиција проследила 35 кривичних пријава за крађу, али да јавно тужилаштво није нашло да у томе има елемената за гоњење, нити је Министарство правде икада одговорило на питања шта се догађало са овим предузећем и како су кршени закони.

Крајем осамдестих година "7. Јули" имао је око 1.300 запослених, са "флотом" од стотину аутобуса и линијама широм Југославије али и Европе, као и шездесетак камиона. Били су међу четири највећа аутопревозника у држави. Међутим, криза је учинила своје, а посебан печат дала је транзиција. Предузеће је 2007. године продато "бизнисмену" Милету Јерковићу, који је био дужан да то исплати у пет годишњих рата по 45,5 милиона динара, уз обавезну инвестицију од 22,5 милиона динара. Уплатио је само једну рату и Агенција за приватизацију је убрзо са њим раскинула купопродајни уговор. За то време, указује Топаловић, чак 40 аутобуса је продато као старо гвожђе, иако је постојала могућност да се оспособе, док су нека возила пребачена на линије, такође Јерковићевог, "Срем експреса". Топаловић наводи да је цена по којој су аутобуси продати као старо гвожђе у Бачкој Тополи била седам динара по килограму, док се у Шапцу за то могло добити десет динара. Један део радника отишао је уз социјални програм, али преосталих око 130 још увек потражује знатан део заосталих зарада. Тако возачу Живораду Вулетићу, који је трећа генерација возача из породице везана за "7. Јули", фирма од 2008. године дугује 415.000 динара, без камате, за трогодишњу неисплаћену зараду.

- Те 2011. године изгубио сам фирму, посао, парче хлеба, људско достојанство. Остао сам без икаквих прихода, а онај ко нема посао, нигде није пристао. Ми смо отерани као да никад нисмо постојали, а улагали смо у "7. Јули". Нико не може да нам надокнади шта смо то изгубили, шта све преживели, тај део живота протекао је у муци и јаду, а да су се многи дебело окористили. Најтеже ми је што је фирма бесомучно покрадена на очиглед свих, а лично сам видео аутобус "хармонику" једне вечери на паркингу, а сутрадан је нестала. Па није то играчка. Покрадена је хала са резервним деловима, лакирница, радионица за акумулаторе и тапазирање, врата, прозори, читав ресторан са опремом за 150 места... Или случај покрадених радијатора који су пронађени, па остављени код полиције на Старом граду, а после им се губи сваки траг. У неким другим градовима, као Чачку или Врању, градско руководство се борило за своје аутосаобраћајне фирме и оне данас раде. Овде у Шапцу као да никог није било брига што "7. Јули" пропада - каже Вулетић.

После поништене приватизације, Републичка дирекција за имовину преузела је бригу о имовини предузећа, али је очигледно ни та институција, ни полиција ни локална самоуправа нису заштитиле. С друге стране и суд и држава су на свој начин допринели коначној пропасти предузећа. Тако је Привредни суд у Ваљеву у децембру 2010. донео одлуку о стечају, иако је на

рачуну предузећа чак десет милиона динара претплате за пензионо и здравствено осигурање. Топаловић, који годинама води битку са надлежним судовима и министарствима, подсећа да је Уставни суд институт аутоматског стечаја који је примењен у "7. Јулу" прогласио неуставним, а та одлука је објављена у Службеном гласнику 25. јула 2012.

- Привредни суд у Ваљеву ставио је ван снаге своје решење о стечају, и исплата свих потраживања прелази у надлежности Републике Србије. За ово време ни Министарство привреде ни неки други републички орган није се огласио поводом потраживања радника, иако је прошло подоста времена. С друге стране Миле Јерковић, сада заштићени сведок, је прошле године тужио државу за поништај купопродајног уговора, и наплатио аконтацију - истиче Топаловић.

Дуговања

Укупан дуг за заостале плате радницима износи 97,3 милиона динара, док је вредност покрадене имовине процењена на 123 милиона динара. На некадашњем плацу "7. Јула" ништа није остало, у Агенцији за привредне регистре и даље се води ова фирма, али нема органа управљања. У том правном вакууму, надлежности државе и обавезе, радницима ништа није преостало. Поједини су се жалили Суду у Стразбуру, али то је само показатељ замешателства, пљачке и бројних нерешених питања у Србији.

Имовина

У добро опремљеној ремонтној радионици "7. Јули" је имао 22 канала, а на списку имовине су још биле и ковачница, бензинска пумпа, погон у Рибарима који је запошљавао 20 радника, затим аутобуске станице у Шапцу и Богатићу... Од тога ништа није преостало.

Заштићени купац

Миле Јерковић, бивши власник "7. Јула" није до катанца довео само то предузеће. Он је од 2004. године на аукцијама Агенције за приватизацију купио чак 17 фирми, док је већински власник у још шест постао у трговини са Акцијским фондом. Углавном је куповао аутосаобраћајне и пољопривредне фирме, због чега је добио претенциозни надимака "краљ друмова" и "краљ ораница". Империја му се срушила након што је "пао" у полицијској акцији "Мемфис", 2007. када је ухапшен и Антун Станај, Шарићев човек у Србији који је преко приватизованих фирми, као и Јерковић, опрао значајан део нарко капитала. Агенција је потом раскинула један по један уговор о приватизацији са Јерковићем, он је из статуса окривљеног постао сведок-сарадник, у процесу који још није окончан. Али, Јерковић није пропустио да тужи државу и тражи надокнаду за раскинуте уговоре, због чега је рачун Агенције за приватизацију последњих месеци пред гашење, у више наврата био блокиран.